

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/116/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516201038
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8516201038.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcov: 1. Y. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX, XXXXX U., 2. U. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX, XXX XX U., obaja právne zastúpení advokátkou JUDr. Ľudmila Raffáčová, so sídlom Nerudova 6, 040 01 Košice, proti žalovanému U. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. 3, XXX XX U., právne zastúpený advokátom JUDr. Miroslavom Firmentom, so sídlom 17. novembra 14, 064 01 Stará Ľubovňa, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcov a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa, č.k. 7C/29/2016-119 zo dňa 21. júna 2019, takto

rozhodol:

I. M e n í rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku II. tak, že priznáva žalobcom v 1. a 2.rade nárok na náhradu trov prvoinštančného konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 46 %. O výške náhrady rozhodne súd 1.inštancie samostatným uznesením.

II. Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Súd určuje, že žalobcovia Y. W., nar. XX.X.XXXX a U. W., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom U. XXX, U. sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti - parcely registra "C" parc. č. XXXX/X - orná pôda o výmere 84 m² v podiele 1/1 z celku, tak ako to je uvedené v geometrickom pláne vyhotoviteľa Geodézia O.M., G.. E. Mlynarčíková č. X/XXXX, úradne overeného dňa 18.1.2010 pod č. 11/2010. Geometrický plán vyhotoviteľa Geodézia O.M., G.. E. P. č. X/XXXX, úradne overeného dňa 18.1.2010 pod č. 11/2010 sa stáva neoddeliteľnou súčasťou rozsudku.

II. Priznáva žalobcom v 1. a v 2. rade náhradu trov konania v rozsahu 50 %, ktoré je povinný zaplatiť žalovaný, pričom o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil čl. 20 ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky, § 137, § 191 ods. 1, § 215 ods. 1, § 255 ods. 1, § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, § 123, § 126 ods. 1, § 129 ods. 1, § 130 ods. 1, § 132 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník.

3. Vychádzal zo zistenia, že z listu vlastníctva č. XXX k.ú. U. je preukázané, že žalobcovia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi parciel reg. C evidovaných na kat. mape, parc. č. XXXX/X orná pôda o výmere 1708m², parcela XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 453 m², parcela č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 120 m². Z predloženej notárskej zápisnice N 404/83, NZ 145/83 spísanej dňa 04.11.1983 je preukázané, že Y. X. a B. X. ako predávajúci odpredali U. W. a Y. W. ako kupujúcim parcelu zapísanú v EN pre k. ú. U. LV č. XXX, parc. č. XXXX vo výmere 2442 m². Miestny národný výbor v U. dňa 08.11.1983 vydal rozhodnutie, ktorým vyslovil súhlas s prevodom nehnuteľností

evidovaných v k.ú. U. v zápisnici č. XXX mpč. 5373 na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej 04.11.1983. Z notárskej zápisnice zo dňa 13.03.1973 N 161/73, NZ 145/73 je preukázané, že U. F., nar. XX.XX.XXXX ako predávajúci odpredal Y. X. a B. X. ako kupujúcim nehnuteľnosť zapísanú v EN k.ú. U., LV č. XXX, parc. č. XXXX roľa o výmere 2442 m² v celosti. Geometrickým plánom č. 2/2010 vyhotoveným Geodézia O.M. G.. E. P. zo dňa 13.01.2010 autorizačne overeného dňa 13.01.2010 a úradne overeného dňa 18.01.2010 bola vytvorená z pôvodnej parcely KN E XXXX o výmere 115 m², parcela KN C XXXX/X orná pôda o výmere 84m². Dňa 30.01.2019 G.. E. P. - Geodézia O.M. vydala poverenie, že geometrický plán k.ú. U. overený pod č. 11/10 dňa 18.01.2010 G.. U. T. je schopný zápisu do katastra nehnuteľností. Údaje doterajšieho stavu vo výkaze výmer sú zhodné s údajmi platného stavu katastra nehnuteľností.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal súd za to, že podaná žaloba je dôvodná. Z predloženej zmluvy zo dňa 04.11.1983 mal preukázané, že žalobcovia kúpili od Y. Y. B. X.I.E. nehnuteľnosť na LV XXX parc. č. XXXX o výmere 2442 m². Zo znaleckého posudku G.. Y. S. č. 9/2018 vyplýva jednoznačný záver, že spracovateľ pri spracovaní ROEP nevyšetřil správne vlastníka parcely č. XXXX, nakoľko posledným vlastníkom na základe verejných listín bola Y. W. s manželom U. W.. Oni mali byť pri ROEP zapísaní ako vlastníci parcely KN E XXXX o výmere 115 m². Nakoniec i sám žalovaný súhlasil s určením vlastníckeho práva spornej nehnuteľnosti do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcov, na základe predloženého geometrického plánu č. 2/2010. Vzhľadom na uvedené žalobe v zmysle zmeneného petitu vyhovel.

5. Výrok o trovách konania odôvodnil tak, že dôvody hodné osobitného zreteľa v osobných, sociálnych, majetkových, zárobkových pomeroch strán sporu v konaní prezentované neboli, avšak ako jediný dôvod hodný osobitného zreteľa súd videl v skutočnosti, že žalovaný a ani jeho právni predchodcovia nezapríčinili, že v rámci spracovania registra ROEP spracovateľ urobil chybu a nesprávne prešetril vlastnícke právo. Na druhej strane poukázal na postoj žalovaného, ktorý v konaní spočiatku žiadal zamietnuť žalobu, resp. pripustil možnosť dohody, avšak taktiež poukázal na to, že žalobcovia až v priebehu súdneho konania predložili znalecký posudok. S poukazom na uvedené dospel k záveru, že v danom prípade je vo vzťahu k stranám sporu, k okolnostiam prípadu a k postoju strán sporu pred a počas konania spravodlivé rozhodnúť tak, že žalobcom prizná náhradu trov konania v rozsahu 50% o ktorých výške bude rozhodnuté súdom samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, a to proti výroku II.. Odvolanie právne odôvodnil § 365 ods. 1 písm. h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Uviedol, že súhlasí s použitím uvádzanej právnej normy, resp. príslušného ustanovenia C.s.p., súdom ako aj s dôvodom hodným osobitného zreteľa, no nesúhlasí s dôvodmi rozsahu moderácie, ktorý súd uviedol pri odôvodňovaní priznania 50% náhrady trov konania žalobcom. Mal za to, že dôvodným je nepriznanie náhrady trov konania žiadnej zo strán. Opätovne zdôraznil, že po oboznámení sa so znaleckým posudkom, t.j. hneď po tom, čo ho o tom presvedčil hodnoverný dôkaz urobil všetko preto, aby ďalšie trovy v konaní žiadnemu z účastníkov nevznikli, a vo svojom podaní doručenom dňa 10.04.2019 navrhol uzatvorenie súdneho zmieru. Mal za to, že práve tento postoj mal vyhodnotiť ako zásadný pre aplikáciu moderačného oprávnenia súdu. Poukázal na to, že jeho právni predchodcovia boli presvedčení, že spracovateľ ROEP postupoval správne a nemali pochybnosti o jeho záveroch, preto sa dôvodne považovali za oprávnených vlastníkov sporného pozemku, podobne ako aj on po jeho nadobudnutí kúpnu zmluvou. S poukazom na uvedené skutočnosti, ako aj na všetky v konaní prezentované tvrdenia a dôkazy mal za to, že rozsudok je nesprávny, nezákonný a nespravodlivý. Navrhol, aby odvolací súd sám rozhodol a zmenil rozsudok tak, že zruší rozsudok vo výroku II. a rozhodne tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

7. Proti rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie aj žalobcovia, a to tiež proti výroku II. Odvolanie podali z dôvodu nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci. Mali za to, že súd nesprávne vzhliadol v snahe žalobcov o nápravu chybného zápisu ROEP v k.ú. U. a správaní sa žalovaného počas súdneho konania ako dôvod pre priznanie náhrady trov konania len vo výške 50%. Namietali, že neprihliadol na to, že len pre správanie žalovaného a jeho právneho predchodcu vec dospela do štádia, že bolo nutné podať žalobu, hoci vec bolo možné riešiť katastrálnym zmierom, eventuálne iným právnym prostriedkom bez ingerencie súdu. Uviedli, že nesprávne skutkové zistenia sa premietli do nesprávneho právneho posúdenia v otázke percentuálnej výšky náhrady trov konania pre žalobcov, ktorá je neprimerane nízka pri zohľadnení snahy žalobcov zosúladiť právny a stav v evidencii

katastra. Navrhli, aby odvolací súd vo výroku II. rozsudok zmenil tak, že žalobcom prizná náhradu trov konania vo výške 100%.

8. Žalobcovia sa k odvolaniu žalovaného vyjadrili tak, že vzdor žalovaného voči rozhodnutiu súdu o výške náhrady trov konania považujú za čisto formálny. Uviedli, že žalovaný nadobudol sporný pozemok v čase, kedy súdne konanie už prebiehalo a jeho postoj bol voči podanej žalobe odmietavý. Poukázali na to, že námietka žalovaného o ich chybnom postupe v rámci konania ROEP a spochybňovanie ich možnosti podať predmetnú určovaciu žalobu je vec čisto právna. Uviedli, že v nadväznosti na znalecký posudok je námietka žalovaného o zmene postoja po jeho preštudovaní (po siedmych mesiacoch) neobstojí. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v otázke trov konania považujú aj oni za nesprávny, avšak na rozdiel od žalovaného majú za to, že rozhodovanie o trovách konania podľa § 257 C.s.p. by bolo prípustné len na základe skutočného a úprimného postoja žalovaného, ktorý mohol už od začiatku konania navrhnúť uzatvorenie zmiernu alebo vyhovieť žalobe. Poukázali na to, že koncepcia obrany žalovaného v spore nesvedčí o tom, že by sa v spore ocitol bez svojho zavinenia, naopak v spore ustúpil až potom ako žalobcovia svojou procesnou aktivitou dôkazné bremeno bez pochybnosti uniesli. Navrhli, aby odvolací súd žalovaným podané odvolanie zamietol.

9. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolania sporových strán sú čiastočne dôvodné.

11. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením a nesprávnym skutkovým zistením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

13. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že táto odvolacia námietka bola naplnená, a to nesprávnym zistením čistého úspechu žalobcov a vzhľadom na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa.

14. K námietke nesprávneho právneho posúdenia veci odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Odvolací súd má za to, že došlo k naplneniu aj tejto odvolacej námietky, a to z dôvodu nesprávnej aplikácie ust. § 257 C.s.p..

15. Zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnej strane konania ktorej to priznáva náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom.

16. Rozhodovanie o trovách konania je integrálnou súčasťou súdneho konania ako celku je samo o sebe spôsobilé zasiahnuť do práva strany podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to dôvodil aj európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rozhodnutí zo dňa 06.02.1954 vo veci Beer proti Rakúsku, resp. v rozhodnutí zo dňa 07.10.2004 vo veci Bauman proti Rakúsku (č. 30428/96, resp. 76809/01).

17. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. O plný úspech žalobcu vo veci ide vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane.

18. Výnimku pri rozhodovaní o trovách konania predstavuje ustanovenie § 257 C.s.p., ktorého účelom je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynuli z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliadne na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti. Môže tak dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (viď uznesenie Ústavného súdu SR z 08.12.2011, sp. zn. II.ÚS/563/2011).

19. Zo slovného znenia vyššie uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Ustanovenie § 257 C.s.p. preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnej strane konania; vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán konania a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale je nutné zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka. Významnými z hľadiska aplikácie § 257 C.s.p. sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj strán v priebehu konania a pod..

20. Zákon explicitne nevypočítava, ktoré okolnosti sú relevantné do takej miery, že môžu predstavovať dôvod na nepriznanie náhrady trov konania. Judikatúra považuje za nepostačujúci na aplikáciu § 257 C.s.p. len všeobecný záver hodnotiaci dopad rozhodnutia o určitom druhu nároku (porov. R 34/1982, R 23/1989).

21. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd sa preto zaoberal otázkou, či v predmetnom prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu ust. § 257 C.s.p., teda či súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a na takto zistený skutkový stav správne aplikoval právny predpis.

22. V predmetnom prípade sa žalobcovia pokúšali vyriešiť spornú skutočnosť najprv mimosúdnu dohodu s právnymi predchodcami žalovaného a až následne podali v predmetnej veci žalobu. Právny predchodcovia žalovaného a samotný žalovaný mali za to, že žalobcom aj po predložení dôkazov nesvedčí ich vlastnícke právo, resp. ak chyba vznikla pri spracovaní ROEP mal to byť samotný kataster ktorý mal chybu odstrániť. Žalobcovia sa tak svojho práva mohli domáhať len podaním žaloby o určenie vlastníckeho práva na súde, kde aj v priebehu konania zo znaleckého posudku vyplynulo, že chyba bola spôsobená pri spracovaní ROEP a že žalobcovia sú vlastníci spornej výmery pozemku. Z dôvodu, že právni predchodcovia žalovaného, ako aj samotný žalovaný, napriek predloženým dôkazom odmietli so žalobcami mimosúdne vysporiadať predmetnú záležitosť, žalobcovia tak boli nútení domáhať sa svojho práva podaním žaloby na súd, čím v priebehu konania vznikli trovy, ktoré by inak nevznikli, ak by bol žalovaný, resp. jeho právni predchodcovia súčinní a snažili sa vzniknutý stav vyriešiť mimosúdne. Na druhej strane je však potrebné poukázať aj na samotný postoj žalobcov, ktorí až v priebehu konania predložili znalecký posudok a ktorí po zmene postoja žalovaným nesúhlasili s uzatvorením súdneho zmiernu, čím na druhej strane práve oni spôsobili, že konanie pokračovalo, vznikali ďalšie trovy, a to až do rozhodnutia vo veci samej.

23. Súd prvej inštancie vzhľadom na dôvod osobitného zreteľa v skutočnosti, že chyba nevznikla v dôsledku chyby žalovaného, resp. jeho právnych predchodcov, ale v rámci spracovania registra ROEP, chybou spracovateľa a nesprávnym prešetrovaním vlastníckeho práva. Odvolací súd po preskúmaní spisu mal taktiež za to, že súd prvej inštancie dospel k správne záveru, teda, že chyba nebola spôsobená žiadnou zo sporových strán, resp. právnymi predchodcami žalovaného, ale chybou spracovateľa ROEP, avšak vzhľadom na postoj strán v priebehu konania na súde prvej inštancie a nepreukázanie zlej sociálnej situácie ani jednej zo strán sporu mal odvolací súd za to, že uvedené neodôvodňuje použitie § 257 C.s.p. vo vzťahu k rozhodovaniu o trovách konania. Odvolací súd má za to, že je spravodlivejšie rozhodnúť na základe zásady úspechu vo veci. Tak to fakticky urobil i súd prvej inštancie. Iba to inak odôvodnil a pomer úspechu a neúspechu nezohľadnil. Preto bolo potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k napadnutému výroku o trovách konania zmeniť. Z obsahu podanej žaloby vyplýva, že žalobcovia sa domáhali určenia bezpodielového spoluvlastníctva k špecifikovanej nehnuteľnosti vo výmere 115 m², pričom rozsudkom súdu prvej inštancie im bolo určené bezpodielové spoluvlastníctvo k špecifikovanej nehnuteľnosti vo výmere 84m², z čoho vyplýva, že žalobcovia boli v konečnom dôsledku úspešní v rozsahu 73 % a žalovaný v rozsahu 27 %, teda čistý úspech žalobcov predstavoval 46 %, preto odvolací súd priznal žalobcom nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v uvedenom rozsahu.

24. Vzhľadom na to, že neboli splnené zákonné podmienky pre potvrdenie a ani pre zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku II., odvolací súd rozsudok v tejto časti (výrok II.) podľa ust. § 388 C.s.p. zmenil tak, že priznal žalobcom nárok na náhradu trov prvoinštančného konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 46 % s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že stranám sporu nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní nebola úspešná ani jedna zo sporových strán konania, súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo/544/2015.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.